

copilărie, dragoste speranță culoare

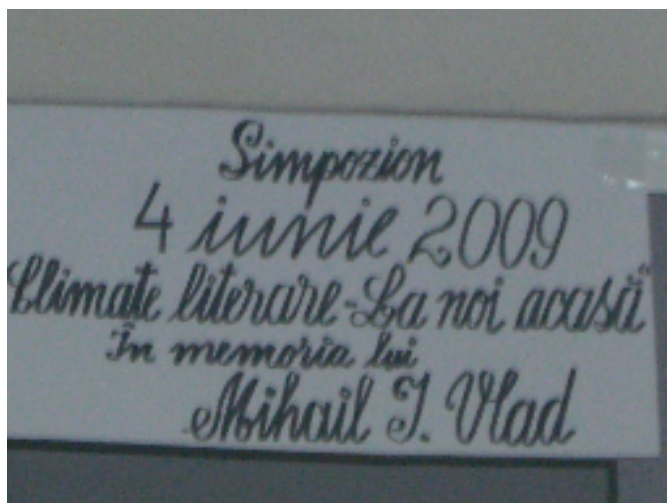
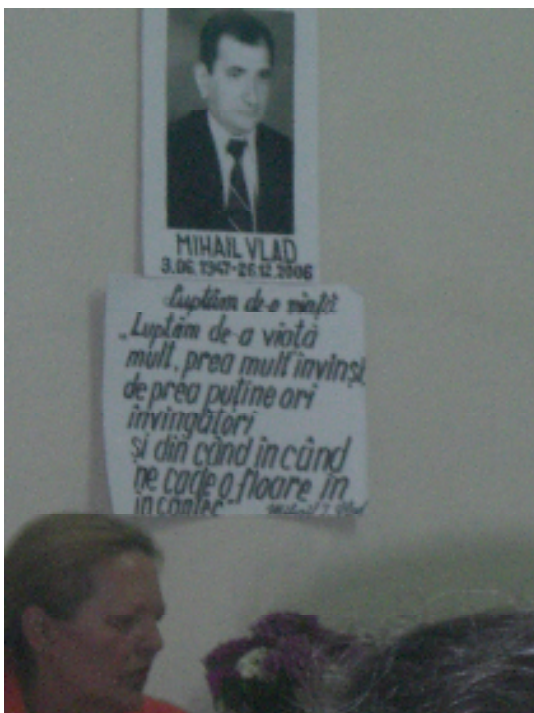
ACTIVITĂȚI LITERARE
COORDONATORI
REDACTORI:

prof. Alina Safta
învățător Rodica Voicu
elev Marina Niță

ELEVI COLABORATORI:

Niță Roxana, Petcu Diana, Băncilă Adriana, (cls. a VII-a B, Ungureanu Oana, cls. a VI-a A, Cecăru Adelina, Vizitiu Andrei, Stoian Beatrice, Scorcea Bianca, Niță Valentina, cls. a V-a A, Safta Iustin, cls. a II-a.

MIHAIL I. Vlad

Astăzi pare a fi o zi de sărbătoare. Elevii sunt strânși pentru o nouă activitate literară și parcă așteaptă să vină poetul. Așa decurgeau întâlnirile literare din cadrul Școlii Tudor Vladimirescu. Erau acei copii care făceau parte din Cenaclul Generațiilor înființat în anul 2000.

Ne uneau gândurile frumoase rezultate din poeziile recitate de elevi, de poet. Primeam laude, premii, cărți.

Astăzi, poetul se lasă așteptat...

Îi simțim lipsa, poezia îi duce dorul...ne gândim că totul a fost un coșmar și că el tot trăiește alături de noi și ne încântă cu poeziile sale.

La un moment dat, mi-am dat seama că a dispărut un poet prea devreme, au rămas doar amintirile, locurile și mai presus cum îi plăcea să spună: "opera, creația rămâne peste timp înscrisă în nemurire".

Festivalului de poezie „Mihai Eminescu

Cu ocazia manifestărilor celei de-a doua ediții a Festivalului de poezie „Mihai Eminescu – voievodul poeziei românești, la șezătoria literară de la Școala Tudor Vladimirescu, din Târgoviște, la apelul făcut de Mihail Vlad, elevii au donat cărți pentru colegii lor români din Transnistria. Apelul a venit de la profesorul Ion Ioscev, directorul Școlii Nr. 20, românești, din Tiraspol.

La o întâlnire cu poetul, unul dintre elevi i-a luat un interviu.

Reporterul: Ce v-a determinat să compuneți?

Poetul: Frumusețea plaiurilor natale mi-a fost sursă de inspirație. Am avut ca model pe Radu lui Anghel care a luptat pentru dreptate și libertatea celor năpăstuiți.

Reporterul: Ce fel de poezie scrieți?

Poetul: Îmi place să compun poezii cu tentă filozofică.

Reporterul: Ce proiecte aveți pentru anii următori?

Poetul: Vreau să editez o culegere intitulată „Târgoviștea copiilor” și voi publica și din frumoasele voastre creații despre orașul Târgoviște. Sunteți de admirat pentru munca voastră de a reînvia trecutul și a aduce prezentul la strălucirea acestuia. Ne-ați făcut să re trăim cu emoție momente înălțătoare din istoria legendarei Târgoviști și sunt convins că și voi veți fi pătrunși de fiorul patriotic și poetic. Sunt convins că voi veți fi cei care veți aprinde în sufletele multor generații flacăra vie a dragostei față de locurile natale, izvor de istorie și frumusețe eternă.

Și s-a ținut de cuvânt. Pentru creațiile bune, elevii primeau diplome și cărți din partea poetului. După aceea, aceste creații erau publicate în diferite reviste.

Mihail Vlad se află printre oamenii care au făcut ceva, ceea ce le-a stat în putință, ceva care a folosit minții și sufletului fiecăruia, a trăit prin poezie, pentru poezie și pentru poeți.

Cu mult respect elevii Cenuclului

Cărțile sufletului de copil

înființat de către poet.

Cărți publicate la Editura Macarie, al cărei director era.

La îndemnul lui, am înființat „Cenaclul Generațiilor. Acesta funcționează, începând din anul 2 000, la Școala Tudor Vladimirescu din Târgoviște.

Micii creatori, încă din clasa a II-a , împreună cu cei din clasa a VI-a (foștii mei elevi), au prezentat din creațiile lor la Ediția a II-a a Festivalului de poezie „Mihai Eminescu - voievodul poeziei românești”. A fost o adevărată gală a poeziei, prozei, în cinstea „Luceafărului poeziei românești”, în care scriitorii au lansat cărți, au recitat poezii și au citit proze pentru copii. Printre invitați menționez: scriitorul Simion Gociu, redactor-șef al săptămânalului de limba română „Concordia” de la Cernăuți, Mihai Sultana Vicol (Suceava), Marian Constandache (Bârlad), Mihail Vlad și alții.

La îndemnul acestui poet, am scris cartea dinspre copilărie „ Primele iubiri”, în care am reunit cele mai reprezentative creații ale cenacliștilor. Despre acesta, poetul spunea: Prin Cenaclul literar al generațiilor se promovează o nouă formă de colaborare între învățători și profesori. Volumul „ Cenaclul literar, talent și dăruire”, purtând semnătura mea, scos tot la Editura Macarie, scoate în evidență faptul că talentul nu are vârstă și ți-l formezi pe parcurs, dacă această dorință vine din subconștientul tău. În cadrul întâlnirilor din cenaclu se trăiește o atmosferă înălțătoare, unică.

.....
Creațiile cenacliștilor premiați au fost publicate în paginile revistei „Târgoviștea copiilor”.

Poetul Mihail Vlad a fost totdeauna un „mare singuratic”. Deși a cunoscut foarte mulți oameni, a avut puțini prieteni, dar adevărați. Peregrinul Mihail Vlad se întorcea mereu la edenul copilăriei, plai mioritic, eroic și spiritual. Poezia lui vine spre cititor încărcată tot mai mult cu tonuri grave, ea apropiindu-se cu îmbrățișare de acele aspecte care surprind fragilitatea noastră existențială. Se află printre oamenii care au făcut ceva, ceea ce le-a stat în putință, ceva care a folosit minții și sufletului fiecăruia, a trăit prin poezie, pentru poezie și pentru poeți.

Voicu Rodica

S-a născut la 3 iunie 1974 în comuna Bărbulețu, județul Dâmbovița. Iubea cartea și spunea că ea este cea care aduce nemurirea. Se implica și participa cu bucurie la șezători, cenacluri literare, activități literar-artistice. Din acestea a luat naștere un Cenaclu. Îi lăuda pe elevii talentați și îi îndemna să scrie. Cele mai bune lucrări erau premiate, astfel elevii fiind încurajați de poet să scrie.

Aici se împărtășeau opinii, gânduri, se propuneau alte teme de dezbatere: pe urmele strămoșilor, marilor eroi, scriitori consacrați, prezentarea unor medalioane literare.

BIBLIOGRAFIE

Dârțu Constantin Toni, Personalități române și faptele lor 1950-2000, Iași, Casa de Editură Venus, 2 006

Safta Alina, Voicu Rodica, Primele iubiri, Târgoviște, Editura Macarie, 2 001

Amintiri scrise

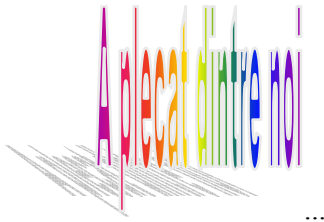
Am notat pe o frunză verde, o frunză din gândurile mele...
Cu gândul că poate va fi mult mai bine.
Din momentele vieții am luat gânduri zburătoare,
Și-am lăsat pe un nor sentimentele cu ardoare
Pe o pajiște nemuritoare,
Gustând din fiecare strop de amor.

Avioanele treceau cu chipuri triste și nevinovate...
Cu gândul că poate ne vom mai schimba
Am rostit prima literă din alfabetul indian...
Prima literă "A" care vine de la ardere
Cum sufletu-mi este ars
Fără poet....rămas
Ultima litera fiind "Z" care vine de la ZORO
Filmele pe care mi le povestește domnul Mihail

Și îl priveam cum îmi spunea cu toata dragostea
Ca umbra lui va fi cu noi pentru totdeauna alături de poezie.

Spunea că în gândul lui va recita...
Tot ce simțea
Acum totul este o amintire
Scrisă pe o foaie de hârtie
Unde visele sunt realitate
Pe fața mea plină de lacrimi, spunand:”De ce?”
Iar poetul spunea:”Pentru POEZIA,VISUL,SPERANȚA”
Dar totul a rămas o amintire
Scrisă pe o simplă foaie de hârtie.

NITA ROXANA MARINA
Clasa:a-VII-a B

“A plecat dintre noi, *pe durutele sale poteci*, și a rămas *cu mâna întinsă în afara nopții*, a plecat *badea nostru Cârțan*, cum ne plăcea să-i zicem adeseori, a plecat cel ce căra pe umerii săi gârboviți, merinde peste Carpați și dincolo de fruntariile Țării, în zările acelea unde, încă, se mai vorbește în sfânta noastră Limbă Română.

A adormit pe patul singurătății sale, în a doua Zi Sfântă de Crăciun, cu Colindul neterminat pe buze, a adormit , înfrigurat de el, gândind la Eminescu și la Nichita, ascultând corul cetelor de îngeri, îngeri pe care nu i-a disprețuit niciodată...

Când l-am văzut ultima oară, aici la Arad, pe 30 octombrie 2006, la Biblioteca Județeană „A.D.Xenopol”, alături de frații noștri din Uzdin (Serbia) - poeții Vasile Barbu și Ionel Stoitș, invitații acțiunii noastre de atunci - *Limba română fără frontiere*, poetul Mihail I. Vlad, părea un om obosit, dar nu înfrânt!

Purta, asemenea Crăișorului nostru din Munți, o povară grea în suflet, o taină nedelegată cu care a luat drumul Șiriei, al Oradiei, unde avea prieteni dragi, cu care urma să se întâlnească pentru ultima dată, grăbit să se reîntoarcă acasă, la Târgoviștea lui, unde voia să organizeze cel dintâi festival, „*Măreția frigului...*” dedicat poetului *necuvintelor*.

Nu știu dacă și-a dus până la capăt visul dorit, dar la ceasul când mâna mea scrie aceste cuvinte, trupul lui se odihnește în țărâna sărată a satului său drag, Bărbulești.

Fie-i memoria binecuvântată!”

Nicolae NICOARĂ-HORIA

Vai,cum se duc....

Vai, cum se duc, se duc pe rând poeții,
Aici, cât stau, doar liniște vă cer
Și-s obosiți ca roua dimineții
Când dă năvală soarele din cer!

Boala lor o știe doar Înaltul-
Lumina picurată în poem
Și tot mai supărat rămâne Satul
Și tot mai singuri fără ei suntem.

☺*☺

Ei poartă semnul timpului pe frunte,
Acestui timp de-a pururea flămând-
Vai, cum se duc spre zări necunoscute,
Chemați, de cine, așteptați de când?

Nicolae Nicoară Horia

A plecat Mihail I.Vlad

Mihail I.Vlad a fost un poet,publicist și editor dâmbovițean, născut în 3.06.1947 pe Valea Damboviței la Bărbulețu.

Acum câțiva ani, Mihail I.Vlad locuia cu mine în zona. Era un om foarte ocupat. Venea și pleca...îl vedeam doar dimineața când pleca cu o servietă neagră,îmbrăcat frumos...un om singur, și era sigur că într-o zi își va îndeplini visul de a fi un mare poet...uite,acum a reusit,ne întâlnim cu toții la un eveniment în memoria lui. Poeți, redactori, vecini, toți am fost alături de el, depoețul dâmbovițean...

Seara când veneam de la școală sau când stăteam afară, îl vedeam când ajungea acasă cu un dosar în mână citind...alteori ieșea în fața blocului pe o băncuță și începea să scrie. Niciodată nu a ridicat vocea la un copil sau chiar la un adult, animal era tandru și respectuos cu cei din jurul lui.

Nu am observat niciodată că duce lipsa de ceva sau că este violent, era întotdeauna serios...se vedea că îl îngrijoreaza ceva, uneori îi dădeam „Buna ziua!”și era concentrat la ceva, dar la câteva secunde mă atinge pe față și îmi spune: ”Buna ziua, îmi pare rău,draga mea, nu am fost atent!”

Iar într-o zi, am fost tristă când mama mea mi-a spus că Mihail I.Vlad s-a stins din viață, peste noapte fără o explicație sau fără ADIO.

Astăzi, ne întrebam cum de a murit așa dintr-o dată...cu o zi înainte era bucuros și părea mulțumit...

Pentru poezii și oamenii cititori din Targoviște, Mihail I. Vlad a fost o personalitate tandră, o persoană cu totul și cu totul aparte, un prieten, un vecin, un om, un oaspete fidel, un editor apreciat, care s-a străduit să publice cărțile multora dintre ei. A fost un etern călător, un Don Quijote mereu pe drumuri, ducând și aducând cărți, cărându-și tristețile și bucuriile de la Targoviște la Maramureș, de la Barbulețu la Izvoare, și mai știu eu de unde până unde.

Acum, vă întrebați dacă este adevărat ceea ce am scris pentru cititori...da, este adevărat l-am cunoscut, iar acum, căci îmi aduc aminte de el, v-am povestit zilele poetului nostru cunoscut de o cititoare a poeziilor lui. Toți oamenii se sting din viață, dar el nu a spus nimic nu arăta suferința și durerea pe care o avea.

Îmi spunea mereu: "Poezia, visul și speranța că le voi trăi este tot ceea ce am..." "Oricine ar vrea să fie ca Mihail, a fost...este...și va fi pentru noi un mare poet!"

Mihail I. Vlad din Targoviste, născut la Barbulețu, într-un sat de pe cărările haiducului Radu lui Anghel, poet, călător, director de editura proprie, jurnalist. Parcă îl știu de un veac...

Auzisem despre el pe vremea primelor mele aspirații și încercări literare, era o celebritate locală, toată lumea din Targoviște îl cunoștea și știa cu ce se ocupă.

Era un om muncitor și dorea să ajungă cineva.

În amintirea poeziei, în amintirea lui Mihail I. Vlad!

Nita Roxana Marina

Clasa: aVII-a B.

Destin

*Viața, trăirile deșarte ce se transformă-n scrum,
Destine întortochiate ce iau un alt drum,
Îți par ciudate, stranii, de neimaginat
Dar totul se întâmplă așa cum ne-a fost dat.
Să crezi că totul se întâmplă destinului creat,
Să-ți mai rămână, poate, și ție ceva de adăugat,
În a ta viață, ușor de controlat,
Dar totul se întâmplă așa cum ne-a fost dat.*

Plâng...

*Eu plâng pe străzi pustii, pierdute sub soare
Tu plângi pe poteci ascunse, seci și fără culoare.
Eu las gândurile să ajungă din nou la tine
Dar inima ta astăzi altcuiva îi aparține.*

*Pentru cine o să mai plângi de azi înainte, mereu
Cine îți va scrie poezii în locul meu?
De ce nu mi-ai spus de la început ca așa va fi,
Aș fi îngropat totul și poate azi nut e-aș mai iubi!*

*Cine va fi steaua numita "Luceafrul noptii"?
Cui vei mai distruge rostul si drumul sortii?
Care demon te va putea staoani si dori mai mult?
Pe cine vei mai îngropa in cimitirul sfantului trecut?*

*Pentru cine îți vei deschide inima secătuita?
Pe cine vei numi cu patima "sora"...
Cui o sa-I dai ce n-ai dat nimănui?
Mă macină si durerea si intrebarea "cui"?*

*Mă-ntreb si mă chinui să gasesc un răspuns
La toate îndoielile din sufletu-mi distrus
Si cand orgoliul bătran din perete va suna
Voi privi spre trecut și iar mă voi întreba...*

*Cui scriu eu aceste randuri fără sens,pline de chin?
Pentru cine voi mai gusta din al dragostei venin?
Pentru cine m-am chinuit ca un demon înlăntuit?
Pentru cine, dacă tu nicicând nu m-ai iubit?!*

☺ * ☺

Niță Roxana Marina
Clasa:aVII-a

REALIZATORI

prof. Alina Safta
învățător Rodica Voicu
elev Marina Niță

ELEVI COLABORATORI:

Niță Roxana, Petcu Diana, Băncilă Adriana,(cls. aVII-a B, Ungureanu Oana, cls. a VI-a A,
Cecârnu Adelina, Vizitiu Andrei, Stoian Beatrice, Scorcea Bianca, Niță Valentina, cls. a V-a A
Safta Iustin, cls. a II-a.